

LEVE MED

33
år

Magasinet for Personskadeforbundet LTN
#Utgave 9 - 2017

s.4 Gode hjælpere løfter hverdagen

Synet og hjernen vår

s.8

Min side

s.13

Ungdom og sorg

s.20

LEDER Eli Eiklid

Det er ikke uten grunn at vi ofte sier at "man bør være sterk for å være syk". Spørsmålet de fleste etter hvert stiller seg er følgende: hvor henter man en slik styrke?

Eli Eiklid

I Norge har vi et av de beste

helsetilbudene i verden – et offentlig tilbud som er nesten gratis og som

har en kvalitet som resten av verdens befolkning misunner oss. For oss som har opplevd å bli skadet, eller har erfaring som pårørende, betyr dette trygghet og forutsigbarhet.

Likevel så koster det å bli skadet. Det er ikke uten grunn at vi ofte sier at "man bør være sterk for å være syk". Spørsmålet de fleste etter hvert stiller seg er følgende: hvor henter man en slik styrke? I denne utgaven av LEVE MED møter du Annette som forteller at uten de gode hjelperne, så hadde hun aldri klart å komme seg på beina igjen. Hennes hjelpere er alt fra naboen som leverer fersk fisk på døren, til legen som endelig tok henne på alvor. For Annette handlet det om de som så henne, som

faktisk hørte etter og som var der også når hun ikke hadde noe å gi tilbake.

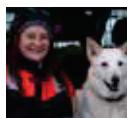
En annen og spennende artikkel i denne utgaven av medlemsmagasinet er den som handler om hvordan også hjernen vår trenger trening. Her får du åtte gode tips til hvordan du systematisk kan bli smartere. Jeg har tenkt å prøve, og kanskje jeg kan utfordre akkurat deg til å gjøre det samme?

Til sist vil jeg si at jeg gleder meg til ledermøtet i november. Som ganske fersk styreleder i Personskadeforbundet LTN blir dette en fin anledning til å møte folk igjen og bli bedre kjent, og ikke minst til å hilse på de jeg ennå ikke har møtt.

Eli Eiklid

INNHold utgave 9 - 2017

De gode
hjelperne

s.4

Nye ledere av
Stortingets komiteer

s.12

Flere søker
erstatning for
helseskader

s.22

Synet ved kognitiv svikt

s.8

Det er ikke
bare kroppen
som trenger
trening

s.16

Rettigheter for barn
og ungdom

s.26

PERSONSKADEFORBUNDET LTN

Adresse: Hausmanns gate 19, 0182 Oslo

Telefon: 22 35 71 00

E-post: post@personskadeforbundet.no

REDAKSJON

Redaktør: Gunn Kvalsvik

Telefon: 22 35 71 00

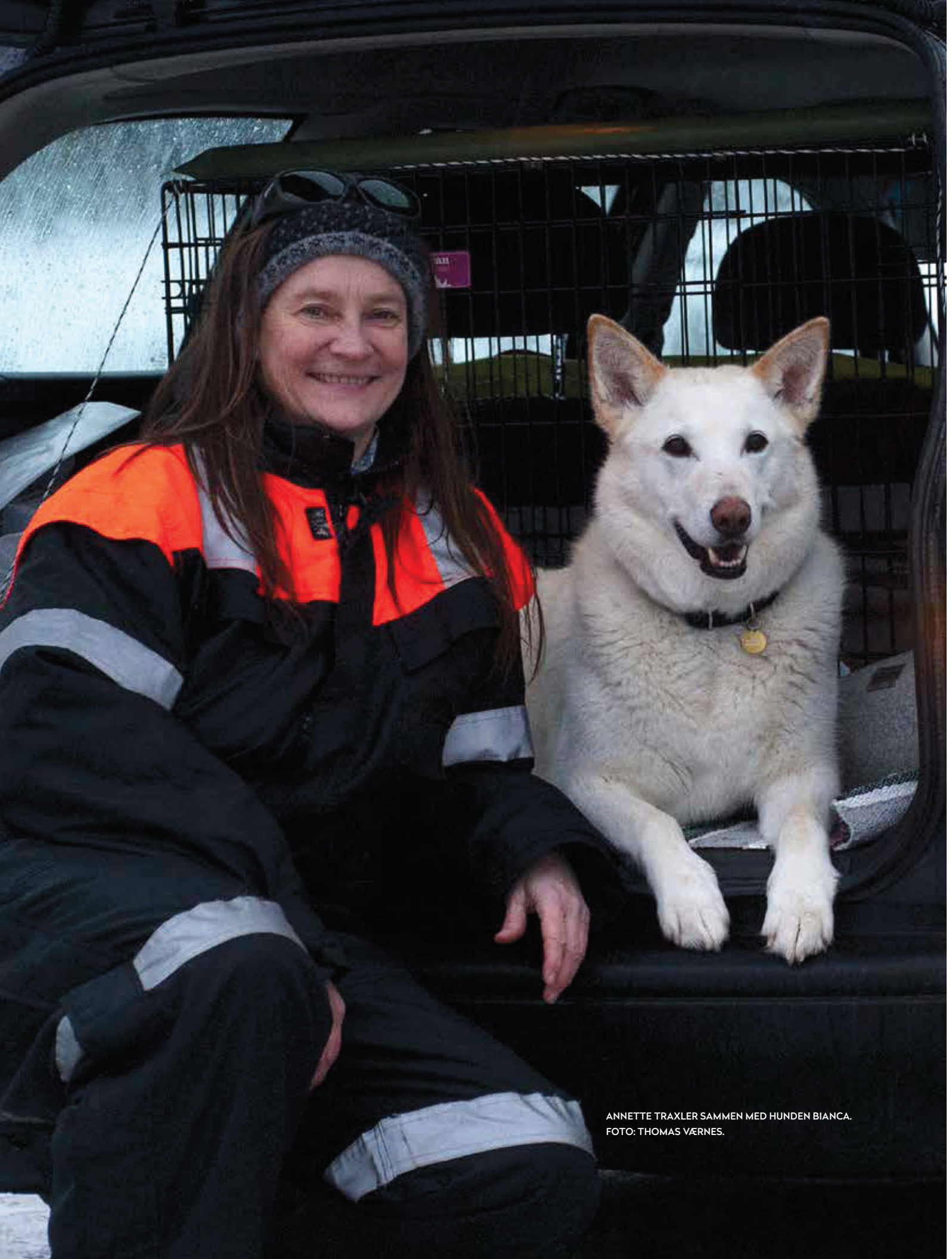
E-post: levemed@personskadeforbundet.no

ANNET

Annonser: faktserv@faktserv.no

Grafisk produksjon: Trykkpartner AS

Design: Tomorrow Creatives (www.t-c.no)

ANNETTE TRAXLER SAMMEN MED HUNDEN BIANCA.
FOTO: THOMAS VÆRNES.

De gode hjelperne er mine hverdagshelter

FN har i en årrekke kåret Norge til et av verdens beste land å bo i, blant annet fordi vi har et solid velferdssystem. Likevel er det mange som erfarer at det er de gode hjelperne som utgjør forskjellen.

TEKST: Gunn Kvalsvik FOTO: Privat

En som mener livet hadde vært utholdelig uten gode hjelpere er Annette Traxler. Frem til 2006 hadde hun sitt virke i et flytårn. Rett etter at hun hadde kjøpt seg et lite småbruk på Varøy utenfor Rørvik, der hun hadde planer for fremtiden i bøtter og spann, skjedde en ulykke som skulle snu opp ned på livet hennes.

- Jeg fikk rett og slett en smekk innpå øyet. Resultatet, som i utgangspunktet virket som en enkel og forbigående øyeirritasjon, visste seg å være noe langt mer alvorlig. Svingen livet mitt tok etter hendelsen hadde jeg faktisk ikke orket å stå i uten gode folk rundt meg, sier hun.

FRA GALT TIL VERRE

Traxler forteller at hun rett etter ulykken prøvde å gjennomføre vanlige hverdager. Hun gikk på jobb, planla fremtiden og kalkulerte med at tilstanden kom til å gå over. Dette var også etter vurdering og råd fra fastlege.

Uker ble til måneder og skaden ble til en kronisk smertetilstand som etter hvert også forplantet seg til flere steder i kroppen. Fra en frisk hverdag gikk dagene gradvis over fra å ha fokus på jobb til å bli en kamp mot smerter og om å få dagene til å gå sammen.

- Det som i utgangspunktet virket som en liten skade utviklet seg til en sirkel av galskap. De konstante smertene gjorde at jeg trengte tabletter, stadig sterkere, og jeg måtte redusere stillingen i flytårnet.

Da Traxler endelig ble sendt til øyespesialist ble det avdekket en sprekke på hornhinnen. Denne sprekken åpnet seg hver morgen når hun slo opp øynene og hadde derfor ikke hatt noen mulighet til å gro igjen. På St. Olav ble det raskt avgjort at laseroperasjon var den eneste løsningen.

- Det tok to år mellom ulykken og operasjonen. Om inngrepet hadde skjedd før hadde kanskje øyet vært bedre, og jeg hadde sluppet blant annet lysømfintligheten jeg plages med i dag. Og ikke minst så ville jeg vært foruten alle sykdommene den kroniske smertetilstanden har medført, forklarer hun.

GODE HJELPERE

I dag er Annette Traxler utfør. Lisensen

måtte hun gi fra seg fordi det var umulig å jobbe på tunge medisiner og med lysømfintlige og sarte øyne. De mange tilleggstilstandene har satt seg kronisk flere steder i kroppen og hun har mange tunge dager.

- Jeg prøver å være positiv og stort sett klarer jeg det. Mottoet mitt er å ta dagene slik de kommer. Jeg trener en del, går til behandling og prøver å holde meg oppe ved å endre fokus, men som for alle andre som får livet snudd opp ned så er det ikke alltid like lett å være positiv, innrømmer hun.

ELI LÆNN. Foto: Traxler.